

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इतिआश्रमवा०नै०भारतभा०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥७॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

ततःसविदुरंधीमान्वाक्यमाहयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति ॥ ७ ॥ परिक्लिष्टोहिभीमोपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः ॥ दुःखैर्बहुविधैर्धीमानरण्ये
विदितंतव ॥ ८ ॥ किंतुमद्वचनाद्ब्रूहिराजानंभरतर्षभ ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमद्ब्रूहादिति ॥ ९ ॥ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः ॥ नतन्मनसि
कर्तव्यमितिवाच्यःसपार्थिवः ॥ १० ॥ यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि ॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः ॥ ११ ॥ ददातुराजाविप्रेभ्योय
थेष्टंक्रियतांव्ययः ॥ पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृण्यमद्यसः ॥ १२ ॥ इदंचापिशरीरंमेतवायत्तंजनाधिप ॥ धनानिचेतिविद्वित्वंनमेतत्रास्ति संशयः ॥ १३ ॥
इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा०आश्रम०युधिष्ठिरानुमोदनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥
धृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत् ॥ १ ॥ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः ॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंतेप्रशशंसमहाद्युतिः ॥ २ ॥ बीभत्सुश्चमहातेजानिवे
दयतितेगृहान् ॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान् ॥ ३ ॥ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणानंधनानिच ॥ अनुजानातिराजर्षेयच्चान्यदपि किंचन ॥ ४ ॥ भी
मश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत ॥ रुच्छादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन् ॥ ५ ॥ सराजनधर्मशीलेनराज्ञाबीभत्सुनातथा ॥ अनुनीतोमहाबाहुःसौह
देस्थापितोपिच ॥ ६ ॥ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट् ॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैरंयदन्यायवदाचरत् ॥ ७ ॥ एवंप्रायोहिधर्मोयक्षत्रियाणांनराधिप ॥ युद्धेक्ष
त्रियधर्मेचनिरतोयंवृकोदरः ॥ ८ ॥ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः ॥ प्रसीदयाचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्ति यत् ॥ ९ ॥ तद्ददातुभवान्वित्तंयावदिच्छसिपार्थिव ॥
त्वमीश्वरोस्यराज्यस्यप्राणानामपिभारत ॥ १० ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकं ॥ इतोरत्नानिगाश्चैवदासीदासमजाविकं ॥ ११ ॥ आनयित्वाकुरुश्रेष्ठो
ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु ॥ दीनांधरूपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया ॥ १२ ॥ बद्धन्नरसपानाढ्याःसभाविदुरकारय ॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यकंकुरु ॥
॥ १३ ॥ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः ॥ यदत्रानंतरंकार्यतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १४ ॥ इत्युक्तेविदुरेणायधृतराष्ट्रोभिनंदतान् ॥ मनश्चक्रेमहादानेका
र्तिकांजनमेजय ॥ १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासप०विदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥७॥